

Singlehanded 2021

Journal Hein Zelle / Redshift

Zaterdag 16/10

Zo, wat een dag om mee te beginnen. Ik wist dat het aanpoten werd vanwege de slechte weersverwachting voor a.s. woensdag, maar nu ik hier in Oudeschild lig om 23:30 is het toch weer anders.

Vanmorgen begon geweldig: na de snertmaaltijd haastte ik me om los te gooien zodat Wietze ook op tijd weg kon – blijkt dat de start niet om 12:00 is maar 12:30. Opletten Zelle, dit belooft niet veel goeds! Vervolgens was het startschip “kwijt”, die had de 300 m wel erg ruim geïnterpreteerd. Eind goed al goed – koker open en plannen maar. 36 uur moet het worden, voor zo’n 220 à 230 nm.

Onder spi naar Lemmer, heerlijk varen. Helaas iets te laat van code-0 naar spi gewisseld, maar vooruit. In Lemmer een stempel gehaald bij de Friese Hoek. Later hoor ik door de app (ik was alweer vertrokken) dat ik net zo’n 30 m verder door had moeten varen, ik had de havenhoofden niet als zodanig herkend. Tsjja, naar beste eer en geweten ...

Vanaf Lemmer eerst hoog aan de wind naar het Vrouwezand, dan wat ruimer naar Den Over. Ruig, een bui met 24 knopen wind! Redshift vliegt met 1 rif en 15 knopen, later weer onder de 10. Vlak voor de sluis lukt het zelfs om pasta te koken! Na een vlotte schutting met de Grutto en (uh oh, vergeten) in het donker kruisen op het Visjagersgaatje. Afwisselend gaaf, bloedspannend en dan weer vloeken als de boot bij een overstag weer eens stil komt te liggen. Het gaat steeds beter, ik vaar een “hele kudde” toplichtjes voorbij en eindig, na traptreden tellen, in de passanten haven. Morgen vroeg op voor het Scheurrak / Omdraai / Paardehoek.

Zondag 17/10

De wekker gaat om 06:00 (compromis), maar ik heb een soort “waakslaap” gehad waardoor ik al 2x wakker ben geweest. Toch voel ik me redelijk goed. Mijn schouderblessure die ik ‘s nachts voelde gaat bij het opstaan beter en vandaag is het wind mee, dus ik besluit door te gaan. Iets na 7’en buiten, met 1 rif vertrokken voor de wind. Dat blijkt net OK getimed: nog een beetje stroom mee. Zonder bijzonderheden tot de Paardehoek waar ik de eersten inhaal. Bij het gaseilenad gaan we even los halve wind, 15 knopen! Daarna Rustig voor de wind naar de Meep. Ik ben niet de enige, blijkt uit de kleine armada die naar de Zuidmeep vaart... Bij het passeren van Michel (J-105) die hopeloos is vastgelopen raakt het roer nog even de grond, maar verder kom ik ongeschonden door de ondiepte. Feest, halve wind op de Slenk naar Terschelling.

De stempel ligt klaar bij het havenkantoor, service! Ik praat met Harry (Tzigane) over zijn defecte motor (red.: opgelopen bij loskomen na vastlopen op de Zuidmeep), maar hij heeft geen hulp nodig. Madelon sleept hem later Harlingen binnen. Pannenkoeken aan boord bij de broer van Arnoud (Vingilot) gaan er goed in! Nog 10 minuten plat en weer door.

Via Slenk en Westmeep gaat het naar Harlingen. Feest op de Blauwe Slenk (alweer! :-)) met een top van 17 knopen. Naast een charter geparkeerd voor de stempel bij de poffertjestent, en snel avondeten.

De dag eindigt met Boontjes opkruisen (alweer, 2020!) bij schemering met o.a. de Vingilot, de Vinur en nog 4 boten. Ooit leer ik het nog, slechts 1 keer grond aangetikt en 1 keer stil gelegen. De kleine sluis samen met Robijn lukt zonder één muur te raken!

's Avonds geparkeerd in Makkum vlak achter de Deinumeid. Heerlijk koffie gedronken bij Frits en Ellie, de selfie gemaakt bij de Baaijes en morgen verder!

Maandag 18-10

Vandaag ging de wekker om 06:50 maar zoals verwacht slaap ik steeds beter, en wordt opstaan steeds lastiger! Na het ontbijt, havermout, de havenmeester opgezocht maar die was er pas om 09:00, te laat dus. Vertrokken vol tuig, maar bij uitloop Makkum direct weer een rif gezet! Dat bleek ook verstandig. De "8" om het windpark staat vandaag op het programma, ik zie op tegen al dat kruisen (niet echt fijn met onze tri bij meer dan 4 Beaufort). Het wil echter best met het rif. Boven het windpark is het enige halvewindse rak van de dag, helaas! Kruisen, kruisen en kruisen. Onder de "hoge" wal van Noord Holland wordt het bij Oude Zeug rustiger zoals verwacht. Soep op de terugweg van de Kreupel voor de wind, med de fok in stand melkmeisje. Daarna weer hakken naar Stavoren (nu vol tuig) en op de fok naar binnen. Telefonisch overleg ik met Ágnes over de strategie, want een bestaamd haarscheurtje in het dak van de boot is een echte scheru geworden van al dat gebonk. De werf zegt "onschuldig", dus verder maar.

Onderweg naar Enkhuizen bedenk ik dat ik eigenlijk ook best naar Volendam door kan, het zeilt nu heerlijk rustig en hoog. Zo gezegd, zo gedaan: patat halen in Enkhuizen en snel "de Almanak" fotograferen. Schattige burenen in de haven vinden het geweldig dat ik solo race, zelfs de kinders worden nog even uit bed geroepen om te kijken.

De avond eindigt met een vlotte schutting door het Naviduct, gevolgd door een soort paringsdans (kruisen) met een zeilende klipper. Hij heeft een betere schijnwerper, dus ik laat hem over bakboord winnen en loop hem daarna wel voorbij :-). Volendam ziet er vreemd uit: ik verward de stadionlampen met een schip! Dat kan niet, blijkt al snel, maar ik snap het pas als ze rond 22:30 opeens uit gaan.

De aanloop Gouwzee is spannend kruisen met blinde tonnen maar verloopt goed, dankzij de tablet. Aankomen, opruimen, logschrijven en ....zzzzz....

Dinsdag 19/10

De wekker gaat pas om 08:15 vandaag, het was leuk maar laat gisteren. De boot lag (zoals altijd in Volendam) te klotsen en kraken, dus ik heb niet geweldig geslapen. Bij het opstaan zie ik dat het miezert, en er is amper 400 m zicht. Bah! Voorspeld, maar vervelend. Na een rustig ontbijt werk ik een log pagina bij, en besluit te gaan. Het zicht wordt niet beter, en KNMI zegt meer dan 1 km. We gaan het zien.

De Gouwzee uit gaat rap met halve wind, langs een bijna onzichtbaar Paard. Daarna wordt het heel rustig: je zeilt in een klein wereldje. Redshift loopt prima op dit vlakke water, blijkbaar is er genoeg beschutting. Via de Flevodijk bereik en rond ik Pampus zonder problemen, slechts 1 vrachtschip om voor te wijken en een paar verdwaalde zeilboten. Het motregent de hele tijd.

De terugweg langs de Flevodijk verloopt al even “uneventful” maar nu zonder 1e rif. Bij Lelystad neem ik de eerste ingang, maar zeil lekker door tot bij de poepende man. Daar word ik vlot geschut, met nog 1 zeiljacht en een tweede enorme stalen tweemaster. Die mist zijn aanleg en komt bijna dwars tegen de brug te liggen! Gelukkig blijft het daarbij.

Na de sluis wordt het kort maar krachtig: twee uur voor anker bij de Parkhaven in de luwte van de toenemende wind, en finishen (op de fok met de huik al dicht, schande!) bij de Flevomarina waar Niisa, Walnood en een paar anderen ook zijn.

Deze singlehanded was weer net zo mooi als de vorige! Beter doorgevaren denk ik, en met met meer vertrouwen. Ik had niet gedacht dat ik het voor de harde wind zou redden, maar het is toch gelukt!

Tot de volgende,

Hein